

Budapest megmentése.

Színes szavak lángolásával, súlyos érvek pergőtüzével, hosszú cikksorozatok csatasorában lelkesítettük a főváros polgárságát, hogy *mentse meg Budapestet*, buktassa meg a gyűlölet kizárását s teremtsen meg a politikamentes, becsületes és takarékos adminisztrációt. Tollharcunkat követte a heves választási harc és ime előttünk az eredmény: ma összeült az új fővárosi közgyűlés. Nevezetes nap ez. Szeretnénk hinni, hogy határhő lesz az örökre lezárt sötét múlt és egy rózsaszínű jövő között. Biztosítékunk nincs, csak jogos reménységünk. A polgárság nagy része közömbös volt, távol maradt a szavazástól s ezért nincs a liberális és mérsékelt polgárságnak egységes többsége. A mint az első napon helyet foglaltak a pártok a közgyűlési teremben, olyan benyomást tett az emberre a kép, mint mikor a középkorban lovagi mérkőzésre vonultak föl a bajvivők. Komor méltósággal, marcona tekintettel méregették egymást az ellenséges táborok. S az elfojtott indulatok csak egy-egy jelentősebb név emlegetésekor villantak föl. A levegő még viharok magvát rejtje magában. De ha megtalálják a kellő biztonsági szellenttyút, a robbanások tán elmaradnak.

A fődolog, hogy olyan hivatalos vezetőse legyen a fővárosnak a főbb hivatali állások végleges betöltésénél, mely a tanácsal együtt a munka malmára tudja vezetni azt a túlaradó hangulatot, melyet a választási harc megdagasztott. Nem elég, hogy Ripka kormánybiztos a munkára hívta föl a közfigyelmet, a komoly munkát a tanácsnak kell elkezdenie s olyan anyaggal kell ellátnia a közgyűlést, mely a polgárság javára szolgáljon s le tudja kötni a törvényhatósági bizottsági tagok figyelmét, érdeklődését és minden erejét. Ha komoly magot dobnak a malomba, akkor ez „életet“ öröl, de ha üresen garatol a gépezet, akkor önmagát őrli s a folytonos surlódás veszélyesen tüzesíti az egymásba kapaszkodó kerekeket és malomköveket.

Az összes pártoktól egyetlen politikát kérünk: azt, hogy küszöböljék ki a közgyűlési teremből a pártpolitikát. Elég a szerencsétlen országnak elviselni egy nemzetgyűlést. Nem akarunk fiók-parlamentet Budapesten. Tulságosan sok nemzetgyűlési képviselő jutott be a törvényhatósági bizottságba. Ez azt a veszedelmet rejtje magában, hogy a maguk „országos“-nak vélt, de egyéni vagy legfeljebb párt-poli-

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Budapest megmentése*

Forrás:

Pesti Hírlap

Bm

1925. 6. 18.

(Oldal)

(Hely) (Dát) (Köt. v. Sz.)
tikáját átplántálják az országházból a város-házba. Ebből nem kérünk. Elég volt a politikai frázisokból, a dikciókból, a gyűlölködésből. Most már a polgárság nevében erélyes hangon követeljük a *gyökeres rendszerváltozást* a főváros adminisztrációjában.

Nem a közgyűlésért, nem a tanácsért és nem a tisztviselőkért van a főváros lakossága, hanem minden funkcionárius a közönséget tartozik szolgálni. Ezt meg kell tanulnia az egész tanácsnak. Meg kell magyarázni minden hivatalban, ahol a polgárság megfordul. A közgyűlés pedig többé nem arra való, hogy politikai szolgálatokért konkrét állásokat juttasson korteseknek és protekciós hivatalnokoknak. Több-ször hangsúlyoztuk, hogy nem szabad bosszú-állást gyakorolni s személyes vagy felekezeti üldözéseket rendezni. De azt megköveteljük, hogy a fővárosi hivatalokban, üzemekben és részvénytársasági nyulványokban szüntessék meg a protekciós tékozló gazdálkodást. Mert a lakosság olcsóbb villamost, villanyvilágítást, éézt, vízvezetékét és olcsóbb adminisztrációt

kiván. A takarékoskosságot ne a dolgozó kisem-be-reken kezdjék, hanem az igazgató urakon, ne a gyalogos tisztviselőkn, hanem az automobilo- kon. Egy nyomorgó fővárosnak nem lehet té- kozló adminisztrációja.

Budapest gazdasági és pénzügyi admi- nisztrálásával évtizedek óta nem voltunk meg- elégedve. *A közpénzen való uraskodás rend- szere tombolt.* Ezt ki kell végre irtani. *A kis- emberek védelme:* ez legyen a jelszó, a cél, a feladat! S különös szigorúsággal kell ezt köve- telni olyan időben, mikor a fülíg eladósodott Budapest számára már az első közgyűlésen új külföldi kölcsön szerzését jelenti be a kormány-

biztos. A hagyományos könnyelmű magyar uri gazdálkodás mindig a kölcsönökben szokott bujálkodni. *Könnyelműen kötik és könnyel- műen költik.* Hát most már minden fillérre vi- gyázni kell. A lakosság elérte teherbíróképes- ségének végső határát; az adóterheken itt is könnyíteni kell, nem hogy emelni lehetne. El- várjuk, hogy az új törvényhatósági bizottság a permanens takarékoskossági bizottság szerepét játssza. Tessék végre Budapestet valóban meg- menteni. A fővárosokat az ország fejének szok- ták mondani. Nos, ne legyen többé ez a fej pénzügyileg üres és politikai és felekezeti gyű- lölettől kótyagos.

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

'1925'

Személy

Helyszám

Székesfővárosi házinyomda 1923